

Ministerstwo Sprawiedliwości

Sekretarz Stanu
Arkadiusz Myrcha

BK-VII.0520.433.2025
Warszawa, 20 lutego 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

uprzejmie przekazuję odpowiedź na interpelację nr **12653** Pana Posła Wojciecha Króla *w sprawie zmiany zasad zwrotu poręczenia majątkowego oskarżonemu, jeśli środki przechowywane były na oprocentowanym rachunku bankowym i jednocześnie doszło do skazania.*

Poręczenie majątkowe w postaci pieniędzy jest środkiem zapobiegawczym, stosowanym w postępowaniu karnym zgodnie z art. 266 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2025 poz. 46 ze zm.), dalej jako „k.p.k.”. Kwota poręczenia wpłacana jest przez oskarżonego lub inną osobę wskazaną przez Sąd lub prokuratora, na oprocentowany bankowy rachunek pomocniczy Sądu. Natomiast zgodnie z przepisem art. 269 § 2 k.p.k. z chwilą ustania poręczenia majątkowego przedmiot poręczenia zwraca się osobie wpłacającej.

Należy podkreślić, że poręczenie stanowi środek zapobiegawczy wkraczający w prawa majątkowe osoby poręczającej. Po ustanowieniu poręczenia osoba poręczająca (poręczający) pozostaje właścicielem, w rozumieniu prawa cywilnego, przedmiotów poręczenia, a organ przyjmujący poręczenie majątkowe jedynie włada przedmiotem poręczenia, do czasu jego ustania.

Nie można pominąć również tego, że Kodeks cywilny jako podstawowe uprawnienia właściciela wymienia uprawnienie do korzystania z rzeczy i do rozporządzania rzeczą - art. 140 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. z 2025, poz. 1071 ze zm.).

Z kolei pojęcie korzystania z rzeczy obejmuje w szczególności uprawnienie do pobierania pożytków i innych dochodów z rzeczy. Postulat zawarty w interpelacji zmierza więc do całkowitego pozbawienia osoby składającej określoną sumę poręczenia, możliwości pobierania pożytków (oprocentowania sumy pieniężnej złożonej na rachunku bankowym sądu) za okres trwania poręczenia, prowadząc do istotnego ograniczenia prawa własności tejże osoby.

Należy pamiętać, że zgodnie z art. 64 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej "Każdy ma prawo własności i innych praw majątkowych oraz prawo dziedziczenia", zaś wedle art. 64 ust. 3 Konstytucji "Własność może być ograniczona tylko w drodze ustawy i tylko w zakresie w jakim nie narusza ona istoty prawa własności". Wydaje się zatem, że wprowadzenie postulowanej reguły doprowadziłoby do naruszenia samej istoty prawa własności.

Dla celów porządkowych należy również odnotować, że zasadę określoną w treści interpelacji wprowadzał w przeszłości przepis § 18 ust. 5 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 26 stycznia 2005 r. w sprawie szczególnych zasad prowadzenia gospodarki finansowej i działalności inwestycyjnej sądów powszechnych (Dz. U. Nr 97 poz. 876), określający sposób postępowania z oprocentowaniem naliczanym od sum depozytowych złożonych w związku z toczącym się postępowaniem sądowym (a więc również sumy poręczenia majątkowego składanego w postępowaniu karnym) i nakazujący traktować to oprocentowanie jako dochody budżetu państwa. Jednak przepis ten został, wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 4 września 2006 r., wydanym w sprawie U 7/05, uznany za niezgodny z art. 64 ust. 1 i 3 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji i utracił moc.

Reasumując, celem poręczenia majątkowego jest zabezpieczenie prawidłowego toku postępowania, nie zaś przyczynianie się do generowania zysków po stronie Skarbu

Państwa. Ponadto, środki służące temu celowi nie mogą być kolizyjne względem przepisów zawartych w innych, zasadniczych dla ukształtowania zasad ustrojowych i społecznych (Konstytucja, Kodeks cywilny), aktach prawnych.

Z wyrazami szacunku
Arkadiusz Myrcha
Sekretarz Stanu
/podpisano elektronicznie/